

(66)
ALTMİŞALTINCI SÜRE
et-TAHRİM

Adını Hz. Peygamber'in bazı yiyecekleri kendisine yasakladığını anlatan birinci âyetten alır. Mediné'de nâzil olmuştur. 12 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey Peygamber! Eşlerinin rızasını gözeterek Allah'ın sana helâl kıldığı şe yi niçin kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

(Ayetin işaret ettiği hadise sudur: Hz. Peygamber, zevcelerinden Zeyneb binti Cahş'ın evinde bal şerbeti içmiş ve bu yüzden onun yanında biraz fazla kalmıştı. Bu durumu kıskanan iki zevcesi, Aïşe ve Hâfsâ, aralarında kararlaştılar, Peygamber yanlarına vardığında kendisinden megâfir kokusunu geldiğini söyleyler. Hz. Peygamber megâfir yemediğini söyledi. «Demek ki balı yapan arı megâfir yalamış» dedi ve bir daha bal şerbeti içmemeye yemin etti. Surenin bu münasebetle indiği rivayet edilmiştir.)

2. Allah, (gerektiğinde) yeminlerini zi bozmanızı size meşru kılmıştır. Sizin yardımınız Allâh'tır. O, bilendir, hikmet sahibidir.

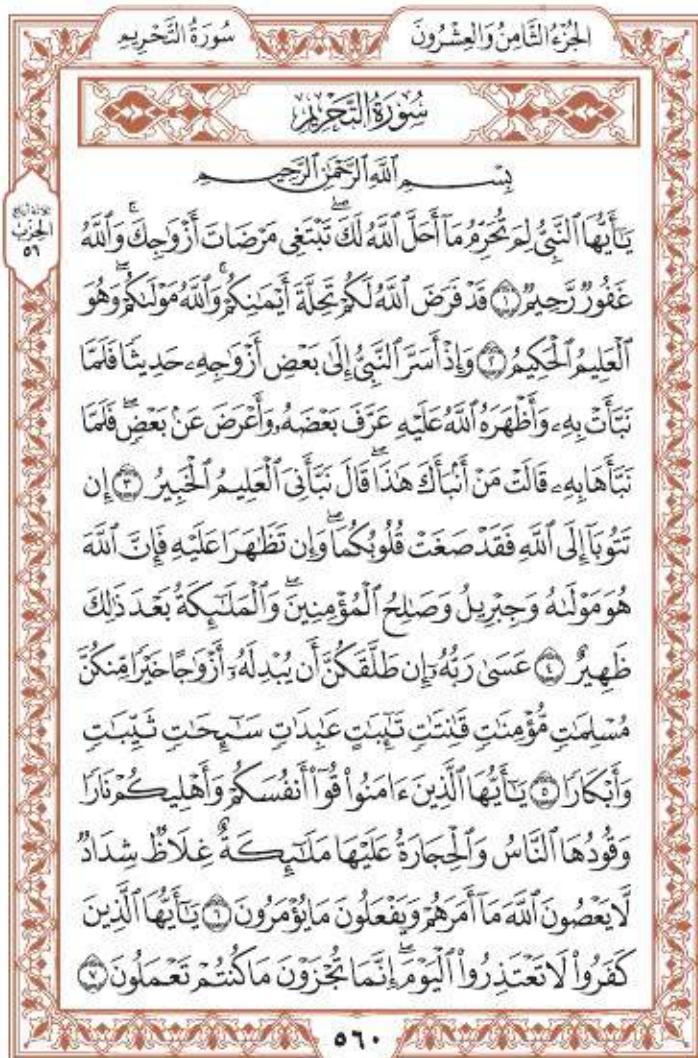
3. Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmemiştir. Peygamber bunu ona haber verince eşi: Bunu sana kim bildirdi? dedi. Peygamber: Bilen, her şeyden haberdar olan Allâh bana haber verdi, dedi.

(Rivayete göre Resûlullah, eşi Hafsa'nın evde bulunmadığı bir sırada cariyesi Mâriye'yi onun odasına almıştı. Hafsa bundan haberdar olunca üzüntüsünü belirtmiş ve darılmıştı. Resûlullah da Hafsa'ya, bundan böyle Mâriye'yi yatağına almayacağını söylemiş ve bunu gizli tutmasının tenebih etmemiştir. Hafsa ise bu konuyu Hz. Aïşe'ye açıklamış, bunun üzerine yukarıdaki âyet nâzil olmuştur.

Başka bir rivayete göre Hz. Peygamber, irtihalinden sonra hilâfete sırasıyla Ebubekir ve Ömer'in gececeklerini söylemiş, Hafsa, Hz. Peygamber'in bu sırrını Hz. Aïşe'ye söyleyince durum vahile Hz. Peygamber'e bildirilmiş ve âyette zikredilen konuşma cereyan etmiştir.)

4. Eğer ikiniz de Allâh'a tevbe ederse niz, (*yerinde olur*). Çünkü kalpleriniz sapmıştır. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka verirseniz bilesiniz ki onun dostu ve yardımcısı Allâh, Cebârlâ ve müminlerin iyileridir. Bunların ardından melekler de (*ona*) yardımcıdır.

(Âyette, Hz. Aïşe ve Hafsa'ya hitap edilmiş. Hz. Peygamber'in gönlünü almaları istenmiş, kıskançlık, su yayma ve onun hoşlanmayacağı



asırılıklardan kaçınma konusunda uyarılmışlardır.)

5. Eğer o sizi boşarsa Rabbi ona, sizden daha iyi, kendini Allâh'a veren, inanın, sebatla itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bâkire eşler verebilir.

(Âyet, Hz. Peygamber'in hiçbir zevcesini boşadığının delilidir.)

6. Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtçı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allâh'in kendilerine buyurduguuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.

7. Ey kâfirler! Bugün özür dilemeyin! Siz ancak işlediklerinizin cezasını çekeceksiniz, (denilir).

سُورَةُ التَّخْرِيد

الْجَزْءُ التَّالِي مِنْ زَوْلِ السُّورَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوْحًا عَسِيَّ رَبُّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ بَخْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ رُؤْبُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَتَسْمِ لَنَا نُورًا وَأَغْفِرْنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَقَدِيرٌ^٦
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنْتَقِيْنَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَنَهْمَرْ جَهَنَّمْ وَبَسَّ الْمَصِيرُ^٧ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَرَاتُ نُوحٍ وَأُمَرَاتُ لُوطٍ كَانَتَا حَتَّى
 عَبَدْنِينَ مِنْ عِبَادِنَا صَلِيلَهُنَّ فَنَاتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَ عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْقًا وَقِيلَ أَدْخُلَا الْنَّارَ مَعَ الدَّخْلِينَ^٨
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمَرَاتُ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّي أَنِّي لِي عِنْدِكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَلَخِيَّ مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلَهُ وَلَخِيَّ مِنْ الْقَوْمِ الظَّلَمِيْنَ^٩ وَمَرِسَّأَتَ
 عِمَرَانَ أَلَّيْ أَحْصَنَتْ فَرَجَهَا فَخَنَافِيْهِ مِنْ رُوحِنَا
 وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَدِيْنِ^{١٠}

٥٦١

8. Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umuler ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve Onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nûrları aydınlatıp gider de, «Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadırsın» derler.

(«Samimi bir tevbe» diye tercüme edilen «tevbe-i nasûh» için birçok yorum yapılmıştır. Bunların ortak noktası şudur: «Nasûh», «nush» kökündendir. Buna göre «tevbe-i nasûh»; tevbe edenin kendi nefrine nasihat dinletebilmesi, gü-

nahlarına son derece üzülmesi ve artık onlara dönmemeye karar vermesi demektir.)

9. Ey Peygamber! Kâfirlerle ve müfakkılara karşı cihad et, onlara karşı sert davranış. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer ne de kötüdür!

10. Allah, inkâr edenlere, Nuh'un kârısı ile Lüt'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında iken onlara hainlik ettiler. Kocaları Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara: Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin! demiildi.

11. Allah, inananlara da Firavun'un kârısını misal gösterdi. O: Rabbim! Banana katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar! demişti.

12. İffetini korumuş olan, İmran kızı Meryem'i de (Allah örnek gösterdi). Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbi'nin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O gönülden itaat edenlerdendi.

(Ayetlerde bahsedilenlerden Hz. Nuh'un kârısı, kâvrmine onun mecnun olduğunu söyleydi. Hz. Lüt'un kârısı da, kocasına gelen erkek misafirleri, gece ateş yakarak, gündüz de duman çıkararak haber verirdi. Ikisi de lâyik oldukları cezaya çarptırıldılar.

Firavun'un kârısı Asiye, Hz. Musa'ya iman etmişti. Bundan dolayı kocası Firavun, onu ellerinden ve ayaklarından dört kazağa bağlamış, göğsüne kocaman bir taş koymuş, öylece yakıcı gündeşe bırakmıştı. İşkence anında, zikredilen dua-yı yaparken ruhunu teslim etmiştir.)